

Eu știu că Domnul meu e viu!

Flavius Laurian Duverna

Eu știu că Domnul meu e viu!

Când munți de valuri agitate
În iureșuri pornesc în noapte
Pe marea încinsă de pustiu,
Când 'naltă crește-nvolburate
Și bagă groaza frica-n toate,
Eu știu că Domnul meu e viu,
Pe brațul Lui, vreau ca să fiu!

Când valuri vor să mă afunde
Și teama-n suflet îmi pătrunde,
Când nori pe cerul purpuriu
Sunt negri și-amenințători,
Și-n componență-aduc fiori,
Eu știu că Domnul meu e viu,
Pe brațul Lui, vreau ca să fiu!

Când vânturi suflă cu putere
Cu-a lor tărie, prin unghere
Dărmând tot ce e străveziu,
Și când furtuni aduc dezastre
Punând cercări ființei noastre,
Eu știu că Domnul meu e viu,
Pe brațul Lui, vreau ca să fiu!

Și munți de valuri spumegate,
Și norii negri-n timp de noapte
Cu-aspectul sumbru, fumuriu,
Cu-ntunecimile peste genuni,
Nu m-or clinti-n vânt și furtuni!
Eu știu că Domnul meu e viu,
Pe brațul Lui, vreau ca să fiu!

Vreau ca să fiu,... și să rămân
Pe lângă-al meu iubit Stăpân
Când ceru-i sumbru, plumburiu
Și-n ceață densă, înveșmântat
Prin stări febrile, frământat,
Eu știu că Domnul meu e viu
Pe brațul Lui, vreau ca să fu!

Flavius Laurian Duverna